

[Fiskeriministeren.]

der fanges uden for fiskeriterritoriet, men transporteres over dansk fiskeriterritorium og landes her, er omfattet af en sådan fredning.

Hr. Wilhjelm stillede mig nogle spørgsmål. Han omtalte flere gange min fummelfingrethed og stillede nogle spørgsmål med hensyn til, hvad jeg har drøftet med organisationerne, og i hvilket omfang jeg har imødekommet organisationernes ønsker. Jeg vil gerne sige, at når det drejer sig om torskekvotaen, så var denne efter aftale med organisationerne opdelt på fire kvartaler, men da man i tredje kvartal i dette år kunne se, at tredje kvartals kvota ikke kunne slå til til hele kvartalet, henvendte organisationerne sig til mig og udbad sig mit syn på en eventuel overførsel af dele af fjerde kvartals kvota til tredje kvartal, således at torskefiskeriet kunne fortsætte. Ud fra f. eks. den betragtning, som jeg også synes var meget fornuftig, at man jo ikke kan vide, om det i 1975 vil være sådan, som det så ofte har været, at det stormer i de fleste af ugerne i sidste kvartal, kunne vi komme i den situation, at hvis vi bremsede i tredje kvartal, ville vi f. eks. måske på grund af vejret ikke kunne nå at fiske hele kvotaen. Derfor overflyttede vi en del af kvotaen fra fjerde kvartal til tredje kvartal efter fiskeriorganisationernes ønske. Så slap torskekvotaen imidlertid op. Det lykkedes at få den byttehandel i stand med nordmændene, der gør, at der nu stadig væk kan fiskes torsk på trods af, at vi har opfisket den kvota, som var tildelt Danmark på NEAFC-konferencen.

Med hensyn til sildekvotaen, som jeg også skal fortælle lidt mere om senere, kan jeg sige til hr. Wilhjelm, at efter forhandlinger og efter stærkt pres fra fiskeriorganisationerne gik jeg med til at ændre en bifangstprocent, som jeg først havde fastsat til 15 i industrifisk, til 30. Hvis der var nogen, der ville bebrejde mig noget, så skulle det måske nok være det, for den erkendelse er jeg i hvert fald selv kommet til, at det burde vi nok ikke have gjort; ellers kunne vi i hvert fald i længere tid have opretholdt sildefiskeriet. Men selv om jeg nok ikke synes, jeg har slet så mange fejl, som hr. Erlendsson her har givet udtryk for, så vil jeg nok være tilbøjelig til at erkende, at her burde jeg nok have stået mere fast i forhandlingerne. Men det

har man jo for sin villighed, som pigen som bekendt sagde, da hun fik tvillinger.

Yderligere spørger hr. Wilhjelm om det tilskud, der er givet til tilbagetagelse af de fisk, som ikke har opnået mindstepriserne. Jeg har redegjort for i min tale i formiddags, at der her er tilført danske fiskere ca. 4 mill. kr. fra EFs landbrugsfond, og det er korrekt, at 1974 var rekord, for så vidt angår priser.

Må jeg sige til hr. Arne Bjerregaard, at jeg var lidt bange for, at hans tale om industrifisk og konsumfisk skulle have ført til den konsekvens, at vi hellere skulle bruge det hele til industrifisk. Det gjorde det heldigvis ikke. Det, der er afgørende, synes jeg, i disse overvejelser, er, at al den fisk, som er konsumfisk og konsumegnet fisk, anvendes til konsumformål. Det vil sige, at fiskerne herved får en betydelig større indtægt af fisken, og herved får også landet som sådant eksport og fabrikker og arbejdere osv. nogle indtægter, som man ikke har, når det drejer sig om industrifisk.

Jeg er selvfølgelig enig med hr. Arne Bjerregaard i, at der findes fiskearter, som ikke kan anvendes til konsumformål, og disse fiskearter skal naturligvis i det omfang, vi har mulighed for at fange dem, anvendes til et andet vigtigt næringsmiddel, som fiske-mel og fiskeolie i ør, der kan bruges til både dyr og mennesker.

Derfor har hr. Arne Bjerregaard selvfølgelig også ret i, at hvis man forestillede sig, at man omlagde hele den nuværende industrifiskeflåde til konsumformål, til konsumfangst, så ville vi naturligvis ikke have konsumfisk nok til alle disse skibe, og derfor er der ingen, der kan forestille sig, at dansk industrifiskeri med ét slag kan afskaffes. Det vil man kunne se af de fangster, vi har mulighed for, og de fangsttal, som er registreret i de hidtidige år.

Hr. Arne Bjerregaard advarede, forstod jeg, regeringen og mig mod at undlade at lytte til interesseorganisationerne og opfordrede til forhandlinger med fiskeriets organisationer. Jeg ville næsten have ønsket, at hr. Arne Bjerregaard havde gjort sig den ulejlighed at spørge samtlige fiskeriets organisationer om, hvor mange forhandlinger og hvor mange møder vi har haft i denne sommer. Jeg har somme tider haft indtrykket af, at man måske ligefrem syntes, det var i over-